

TOT 1981 WERK VOOR MONUMENTENZORG

Dongense glazenier Jan Willemen heeft eindelijk tijd voor zijn vak

DONGEN - Om twee redenen geniet de vijftenzestigjarige rasechte Dongenaar Jan Willemen grote bekendheid in Dongen en omgeving. Bij de jongere generatie behoort hij tot een van de middelbare schoolherinneringen, omdat hij eenentwintig jaar tekenen en handenarbeid heeft gegeven aan het atheneum te Dongen. De andere bron van bekendheid is te vinden in een groot aantal kerken en scholen, waarin Jan Willemen te herkennen is door zijn gebrandschilderde ramen. Want glazenier is het beroep van Jan Willemen en nu hij vorig jaar is gepensioneerd, kan hij eindelijk al zijn tijd en toewijding richten op de uitoefening van zijn beroep. Sinds 1949 heeft Jan daarvoor een eigen atelier, Geer 83 te Dongen.

Tot zijn dertigste levensjaar werkte Jan Willemen als schoenontwerper op een fabriek. In 1943 ging hij lessen nemen in tekenen en schilderen aan de Academie in Tilburg. Van 1946 tot 1949 was hij leerling aan het Hoger Instituut van Schone Kunsten in Antwerpen, waar hij teken-, graveer- en monumentale klassen volgde. In 1949 trouwde Jan en toen begon tevens zijn carrière als enige glazenier in Dongen.

Van de gemeente, toen nog onder burgemeester Sweens, kreeg hij een kamer in het gemeentehuis toegewezen om tekeningen op ware grootte te maken. Tevens was dit een gunstige ruimte om opdrachgevers te ontvangen. Uit die tijd stammen nog twee gebrandschilderde ramen in de oude raadszaal, die Jan bij wijze van dank aanbood na zijn vierjarig verblijf in het gemeentehuis. Het andere werk verrichtte hij ook toen al in zijn eigen atelier.

Onderwijs

In 1955 kwam er een grote ommekeer in de levenswandel van Jan Willemen. Op verzoek van de directeur van de Dongense H.B.S., de heer Reijnen, ging Jan op maandag en dinsdag twaalf uur les geven, alleen tekenen en lijntekenen. Er was verder niemand beschikbaar voor deze vakken en daardoor liep het aantal lessen snel op. Dit ging ten koste van het atelier, niet van het inkomen' verduidelijkt Jan, die toen in opdracht werkte.

• In dit eigen werk is Jan Willemen op en top te herkennen

Jan Willemen over die periode: „Na één jaar ging dat werk me erg goed bevallen. Er kwam handvaardigheid bij en dat gaf ik liever dan tekenen, omdat ik zag dat de jongens het ook graag deden. Het ging wat vrij allemaal, het was meer handvaardigheid dan creativiteit, maar ik deed het ontzettend graag, omdat er veel meer mogelijkheden waren dan bij tekenen. Toch is tekenen de grondslag”, aldus de leraar in Jan Willemen, die de „maartjes” aan het onderwijs kort maar krachtig uit de doeken doet: „Ik vind dat het onderwijs niet breed genoeg is gericht op het vlak van het algemeen menszijn. Er is wel ontwikkeling, maar er wordt te weinig opgevoed tot volwaardige mensen. Wetenschappen hebben teveel de overhand ge-

kregen op algemene menselijke normen”, aldus Jan Willemen, die met name zijn kritische houding ten opzichte van wiskunde niet onder stoelen of banken steekt. Jan bleef aan de H.B.S. (later atheneum) als docent verbonden tot aan het einde van het voorlaatste schooljaar, toen het aantal lessen inmiddels was gestegen tot dertig. „Ik had het eigenlijk nog één jaar kunnen doen, maar dertig uur werd me toch teveel”, aldus Jan Willemen, die nu blij is met zijn keuze om op vierenzestigjarige leeftijd eindelijk al zijn aandacht te wijden aan het glazeniersvak.